Az IMF az euro-válságot a globális pénzhatalom bevezetésére használja

A Bloomberg weboldalán néhány napja megjelent cikkben a következőket olvashatjuk:

Az IMF több pénzt akar pénzes ládájába a spanyol bajok miatt... Az európai vezetők Washingtonba utaztak, hogy feltöltsék pénzes ládájukat a válság kezelésére, miközben a spanyol kormány egyre nehezebben tud megbirkózni piaci és pénzügyi gondjaival. Három héttel azután, hogy az európai vezetők nyilvánosságra hozták, hogy az euróövezet segélyalapja átlépte a szimbolikus ezermilliárd dolláros határt, a spanyol helyzettel kapcsolatos aggodalmak tovább drágították a hiteleket Spanyolország számára. Az IMF április 20-22 között tartandó tavaszi ülését nyilván a válság ellen bevethető eszközök megtárgyalása dominálja majd.

"Globális adósságválság - Megszorítások"

Milyen üzenetet szűrhetünk le a fővonalas médiában közölt cikkekből, azaz mit próbál elhitetni az elit a világgal? "A megszorítások működnének, ha Európa végre hajlandó lenne az együttműködésre."

A világ vezetői, élükön a Nemzetközi Valutaalappal és a központi bankokkal szinte észrevétlenül milliók és milliárdok helyett ezermilliárdokban kezdtek beszélni.

A fenti intézményeket üzemeltető elit célja a világkormány megalakítása és az Európai Unió az egyik legfontosabb lépcsőfok efelé. Az európai pénzügyeket stabilizálni hivatott megszorítások tulajdonképpen az elit eszköztárának részét képezik és kijelentett szándékuknak pont az ellenkezőjét érik el velük.

A globális akció segítségével az elit bizonyos nemzetközi intézményeket akar feltőkésíteni és nagyobb hatalommal felruházni. A szokásos káoszból rend taktika, ahogyan a fent idézett cikk további szemelvényei is hűen tükrözik:

A nemzetközi nyomásnak engedve, hogy többet tegyenek a válság megfékezése érdekében, az európai kormányok, merészebb javaslat hiányában, a múlt hónapban megállapodtak, hogy további 500 milliárd eurót tesznek félre a már meglévő 300 milliárd mellett, egy 800 milliárd eurós gazdaságvédelmi alap létrehozása érdekében.

Azzal, hogy 150 milliárd eurót felajánlottak az IMF-nek, az "európai kormányok megtették a maguk részét," mondta Joerg Asmussen, az EKB igazgatótanácsának egyik tagja április 13-án. "Most arra számítok, hogy ez Európán kívüli barátaink és partnereink is hozzátegyék a maguk részét az IMF forrásaihoz."

Ezt a probléma-megoldás képletet bárki könnyen megértheti, akiben megvan rá a szándék. A hatalmi elit leginkább félelemalapú kampányok segítségével próbálja rávenni az embereket, hogy adják fel hatalmukat és vagyonukat a globalista intézmények javára. Egy korábbi cikkben is kifejtettük az elvet:

Fontos megérteni, hogy a jelenlegi gazdasági szerkezet mesterségesen lett kialakítva. A világgazdaság a központi bankok által nyomtatott fiat, vagy papírpénz monopóliumon alapul. Ez az a rendszer, ami látszólag összeomlasztotta a fél világ gazdaságait és jó úton halad Kína összeomlasztása felé...

Az EU válság akkor kezdődött, amikor bizonyos szegényebb országok nagyobb összegeket kaptak Brüsszeltől gazdaságuk "felzárkóztatására". Ezeknek a pénzeknek elvileg az volt a célja, hogy a bürokrácia kezelni tudja a helyi egyenlőtlenségeket és egészségesebb pénzügyi környezetet alakítson ki.

Természetesen ez a támogatás egyfajta kenőpénz volt. Az egyes nemzetek elit vezetői zsebre vágták a pénzeket és biztosították, hogy országuk belépjen az EU-ba. A belépést követően ezek az országok további pénzeket kaptak a vezető elit bankoktól.

A 2008-as összeomlást követően egyértelművé vált, hogy a PIIGS országok nem lesznek képesek visszafizetni a kapott hiteleket. Valószínűleg kezdetben is ez volt a terv. Miután a helyzet egyértelművé vált, a hatalmi elit elsődleges célja az lett, hogy a vezetőkkel a "megszorításokban" láttassák a megoldást.

A cél egyértelműen olyan nyomor és kétségbeesés megteremtése, hogy az emberek végül hajlandóak legyenek elfogadni a világkormányt és az általa felajánlott pénzeket. A háttérben működő elit több évszázada próbálja irányítani a történelem alakulását a modern globális összeesküvés keretein belül.

A Bloomberg cikkből az IMF hatalmának kiterjesztésére lehet következtetni, amihez az EU válság szolgáltatja az alapot, ugyanakkor egyes fejlődő országoktól is 500 milliárdos bővítést remélnek, azzal érvelve, hogy az európai válság más nemzetekre is átterjedhet. Az IMF fejenként félmilliárd dollárt vár azoktól az országoktól, amelyeket állítólag védeni akar a válsággal szemben. A Reuters a következőket írja:

Az euróövezet kövérebb pénzes ládát szeretne a spanyol aggodalmak miatt... Christine Lagarde, az IMF vezetője "igazi előrelépést" remél a mostani összejöveteltől.

Januárban az IMF azt nyilatkozta, hogy 600 milliárd dollárra van szüksége az "ártatlan szemlélődők" védelmére, akiket szintén érinthetnek az európai gazdasági bajok. Pénteken a G-20-ak vezetői azt nyilatkozták, hogy az IMF 400 és 500 milliárd dollár közötti összegre számíthat tőlük.

A pénzgyűjtő kampány során 50 milliárd dollárra számítanak Japántól és ugyanekkora összegre Kínától és Szaúdi-Arábiától, az EU-tól már odaígért 250-300 milliárd mellett. Kisebb összegekre számítanak továbbá Oroszországtól, Mexikótól és Brazíliától.

Így növekszik az IMF. Tehát úgy 150 milliárd dollár Európától és néhány százmilliárd a "fejlődő" országoktól. Érdekes megemlíteni, hogy a Bloomberg és Reuters cikkekben szereplő számok között van némi eltérés. Elvégre mi is az a néhány százmilliárd barátok között?

Az igazság az, hogy senki sem tudja pontosan, mennyi pénz mozog a vezetők között, illetve, hogy hová is tartanak ezek az összegek. Az idézett cikkek célja a kezdeményezés népszerűsítése nem pedig pontos számadatok közlése. (Időkjelei: Érdemes megfigyelni, hogy minden alkalommal, amikor az IMF vagy más elit pénzintézmények vezetői nyilatkoznak, minden médiumban naponta legalább egy tucatszor hallhatjuk és olvashatjuk gondosan megfogalmazott üzeneteiket.) A lényeg, hogy olyan összegekkel dobálózzanak, ami szinte isteni hatalommal ruházza fel a vezetőket.

Sokszor később kiderül, hogy a számokkal kapcsolatos nyilatkozatok nem feleltek meg a valóságnak. Az európai szuverén adósságválságot elvileg már évekkel ezelőtt "megoldották" az erre előirányzott összegek rendelkezésre bocsátásával. A globális válságokat legtöbbször szándékosan idézik elő. Nem véletlenül tartanak ilyen sokáig. Minél hosszabb a válság, annál több lehetőség van az elit által szükségesnek látott változtatások bevezetésére.

A jelen helyzetben is látható a szándék: olyan kétségbeesést kelteni az emberekben, hogy bármilyen változtatást elfogadjanak, ami javíthat életminőségükön.

Ezen a szemüvegen át vizsgálva láthatjuk, hogy a XX. század valamennyi "izmusa" ugyanezt a tervet volt hivatott előrevinni. Miután sikerült az embereket a kormánytól függővé tenni, a hatalom most eltünteti a gazdaságot eddig alátámasztó díszleteket. A világkormányt is valószínűleg a XX. század kezdeti kormányformáihoz hasonló módszerekkel vezetik be, egy olyan gyógyírt kínálva fel általa, ami a világ valamennyi baját meggyógyíthatja.

Egyelőre nem tudni, hogy az IMF végül a világ központi bankjává alakul-e, az SDR-ral, mint új globális valutával kiegészítve, de az biztos, hogy mindig a gazdasági történések középpontjában áll, inkább, mint a BIS vagy a Világbank.

Czirják Árpád:

bolognai bolond nyali

Egy színész-jelölt egy balkáni, a történelmi Magyarország egyik legvilágvégibb régiójának mezőségi parasztvárosában vizsgázik.

Egy lokálpatridióta fosdoktor axiologikus teleológiájának flegmatikus garabonciája kakadémikusan megkérdi tőle:

– Mit adott Marosvásárhely a magyar színházművészet számára?

A színész-jelölt egy kis ideig hallgat, majd büszkén kivágja magát:

– A XX. század második felében, úgy vélem, szerény véleményem szerint, Sütő András, ill. Székely János I. osztályú drámáiról lehetne itt most szó...

A megjátszott pókerarcú Kossuth-díjas költővé avanzsáltattatott koromfekete napszemüveges, lobogó sörényű, kétmázsás csávó emésztési idejében hirtelen felböffen: finom volt a töltöttkáposzta.

Czirják Árpád:

transzilvanelit hungaro-te'hátrál'is kuakkhagyémija

Egy színész-jelölt egy balkáni, a történelmi Magyarország egyik legvilágvégibb régiójának mezőségi parasztvárosában vizsgázik.

Egy lokálpatridióta fosdoktor axiologikus teleológiájának flegmatikus garabonciája kakadémikusan megkérdi tőle:

– Mit adott a közelmúltbeli erdélyi magyar színház a magyar színházművészet számára?

A színész-jelölt egy kis ideig hallgat, majd büszkén kivágja magát:

– Az 1989-es rendszerváltást követő posztkommunista, „átmeneti” korszak maradandó erdélyi magyar színházi értékei közé sorolnám minden bizonnyal 1998 – 2009 között a Temesváron létrejött Victor Ioan Frunza-rendezéseket, aztán a 2001 után Sepsiszentgyörgyön született Bocsárdi László-rendezéseket, továbbá 1989-et követően Kolozsváron a Tompa Gábor-rendezte produkciókat. Természetesen válaszom nagyonis árnyalható, hisz úgy kábé 50 %-os arányban találunk köztük kevésbé sikerült előadásokat, mint ahogy mellettük néha-néha felmutathatóak vendégrendezők kiváló előadásai is... Ha a *New York Times* egyik színikritikusa errejárna, és nekem kellene bemutatnom ezt a kérdéskört, akkor sem nagyon lenne válaszom más... Sőt: levetítném neki a *Lorenzacció*t, az *Yvonne*-t, de *A buszmegállót* is...

– Igen, úgy tűnik, hogy ön frissen indított blogjában mindezt már megírta részletesebben is, noha ennek megítélése külön téma lesz számunkra. Visszatérvén azonban eredeti kérdésünkhöz... m m m m m m m m m m r r r r r r r r r r r . . . m m m m m m m m m m r r r r r r r r r r r . . . mmmmmmmmmmrrrrrrrrrr... (félmázsás öklével akkorát csap az asztalra, hogy az megremegve nagyot döndül és majdhogynem kettéhasad) Marosvásárhelyt meg sem említi? (a felindultságában félelmetesen felemelkedésnek induló állami közpénzeken vezető beosztású félnormás havi ezer euró nettós transzilvanelit eszmeganajt fuvarozó maffiózó vad'ím'barom valamely foszladozó lukából lázasan kihull zöld bársonyfedelű RMDSZ-tagsági könyvecskéje, és a vizsgázó színészjelölt elé pottyan le a földre) Marosvásárhelyt meg sem említi? Hisz itt is készült egy s más előadásról tévéfelvétel...

– *(félre)* „Egy s más előadásról”... Milyen pontosan is fogalmaz... *(majd)* Ööö... ööö... ööö... Marosvásárhely színvonala nagyon hullámzó ívet mutat: jó irányba mutató kezdeményezések sorának lehettünk tanúi, de mielőtt megerősödtek volna, az ambíció hiánya, no meg a sorozatos direktor-váltások miatt is, mindig hamar kifulladtak: 3 rendezésnél tovább nem bírta egyikük sem: két, egymással párhuzamos vágányon próbáltak elindulni: a) 'budapesti' vendégrendezők: Novák Eszter, Bodó Viktor, Barabás Olga, ill. b) 'bukaresti' vendégrendezők: Victor Ioan Frunz?, Anca Bradu, Alexandru Colpacci... De a közelmúltbeli Marosvásárhely szerény megítélésem szerint még így sem sorolható a fent említett élvonalba, ahova néhány éven? – több mint egy évtizeden! át Temesvár is már csak tartozott...

– Mmmmmmmmmmmmmmmmrrrrrrrrrr... m m m m m m m m m m r r r r r r r r r r . . . mmmmmmmmmmrrrrrrrrrr... Vagy úgy... *(csámcsog motyogva magában rágódva)*

A megjátszott pókerarcú haj'IQ-szopett kétbalkezes *coeultoeu*vé avanzsáltattatott koromfekete napszemüveges, lobogó sörényű, kétmázsás csávó halovány árnyéka mögé meghúzódó dúsgazdag gruppenszexi he'rektór mázsa-mása-társa emésztési idejében hirtelen felbuggyan: a kűrtőskalács elnyomta a lázas alma-álmát.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes *főszerkesztő:* , Stoffán György. *Felelős szerkesztő:* Simon Ildikó. *Főmunkatárs:* Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.
A szerkesztőség postacíme: *EI-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15.* Tel./fax: *0267-318 895.* Honlap: *http://www.e-ido.com/* E-mail: *europai_ido@e-ido.com*
A kiadó címe: *Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.* Bankszámla: *COD IBAN: RO49OTPV300000597085RO01 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.*
Főkönyvvitel: *Illyés Veronika.* Könyvvitel: *Simon Ildikó.* Terjesztés: *az Európai Idő Terjesztőhálózata.* Felelős terjesztő: *EI-KIA Kft.* Nyomda: *Europrint Nyomda – Csíkszereda*

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.